

ارزیابی عالیم وسوس و اجبار در بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا، کرمان ۱۳۸۲

دکتر سید ابوالفضل قریشی^۱

نویسنده‌ی مسئول: دانشگاه علوم پزشکی زنجان - بیمارستان شهید بهشتی .comAghorih@yahoo

دریافت ۸۳/۹/۲۶ پذیرش ۸۳/۱۲/۲۴

خلاصه

سابقه و هدف: نظر به شایع بودن نسبی وسوس و اجبار در جامعه و وجود بعضی گزارشات متناقض مبنی بر همراهی این بیماری با اسکیزوفرنیا به منظور تعیین شیوع وسوس و اجبار در مبتلایان به اسکیزوفرنیا، این تحقیق بر روی بیماران مراجعه کننده به بیمارستان دکتر بهشتی کرمان در سال ۱۳۸۲ انجام شد.

مواد و روش‌ها: این تحقیق مقطعی بر روی ۸۰ بیمار مبتلا به اسکیزوفرنیا به روش نمونه‌گیری مستمر انجام شد. هم‌زمانی وجود بیماری وسوس و اجبار با استفاده از حضور عالیم وسوس و اجبار و با استفاده از مقیاس Y-BOCS در طیف ۵ گانه‌ی خیلی شدید، شدید، متوسط، خفیف، تحت بالینی تعیین گردید. شیوع وسوس و اجبار در نمونه‌ها تعیین و میزان واقعی آن با احتمال ۹۵ درصد در جامعه برآورد و نقش عوامل سن و جنس با بروز وسوس و اجبار مورد قضاؤت آماری قرار گرفت.

یافته‌ها: تحقیق روی ۸۰ نفر (۶۸ مرد و ۱۲ زن) در سنین $۳۷/۲ \pm ۱۰/۵$ سال انجام گرفت. ۱۸/۸ درصد افراد دارای وسوس و اجبار بوده و هیچ یک وسوس و اجبار خیلی شدید نداشتند. ۵ درصد آنان وسوس شدید، ۱۲/۵ درصد وسوس متوسط و ۱/۳ درصد وسوس خفیف داشتند. جنس ارتباطی با وسوس نداشت اما در افراد اسکیزوفرنی کمتر از ۳۰ سال، وسوس و اجبار بیشتر از افراد بالای ۳۰ سال بود ($P=0/05$).

نتیجه‌گیری و توصیه‌ها: شیوع وسوس و اجبار در مبتلایان به اسکیزوفرنیا در حد افراد طبیعی جامعه می‌باشد. انجام مطالعات تحلیلی توصیه می‌گردد.

واژگان کلیدی: اسکیزوفرنیا، وسوس، اجبار

مقدمه

کندي يا سطحي بودن عاطفه، فقر کلام، انسداد تکلم، فقدان آراستگي، فقدان انگيزش، فقدان احساس لذت و مردم گريزی می‌باشند و آزمون نشانگان مثبت و منفی (PANSS)^۱ روش استاندارد جهت بررسی بیماران در این زمینه بوده و روش استاندارد بررسی بالینی نتیجه‌ی درمان اسکیزوفرنی و سایر سایکوزها و حساسیت به پاسخ و تعییر به درمان می‌باشد (۴،۳). در طول فاز حاد و نیمه حاد حمله اسکیزوفرنی اضطراب و افسردگی می‌تواند رنگ غالب شمایی کلینیکی بیماری باشد. عالیم وسوسی در اسکیزوفرنی شایع بوده و تظاهرات بیماری وسوس و اجبار می‌تواند به سمت اسکیزوفرنی گسترش یابد (۴). شیوع بیماری وسوس و اجبار (OCD)^۲ در افرادی که مشخصات اسکیزوفرنی را داشته‌اند در یک

یکی از سؤالاتی که همواره ذهن متخصصان علوم اعصاب و روان را به خود مشغول داشته، همراهی اختلالات اضطرابی و سایر مشکلات غیر سایکوتیک در بیماران مبتلا به اختلالات روان پزشکی به عنوان عالیم همراه یا مکمل اختلالات سایکوتیک بوده است. از جمله‌ی این موضوعات وجود همراهی بین بیماری وسوس و اجبار با اسکیزوفرنیا است (۲،۱). کرو^۳ در سال ۱۹۸۰ طبقه‌بندی بیماری اسکیزوفرنی را برحسب وجود یا فقدان عالیم مثبت یا منفی به اسکیزوفرنیای I و II پیشنهاد کرد. تفکیک این دو نوع، تاثیر قابل ملاحظه‌ای در پژوهش‌های مربوطه داشت. عالیم مثبت شامل توهمندانه، هذیانها و عالیم منفی شامل

Crow

^۱Positive and Negative Syndrome Scale

^۲Obsessive Compulsive Disorder

^۱متخصص روان‌پزشکی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی زنجان

گزینش از افرادی بودند که برای اولین بار مراجعه نموده و یا دچار عود بیماری شده بودند و به هنگام مراجعه حداقل دو هفته مصرف داروی قبلی خود را قطع نموده بودند. در صورتی که نمونه‌های پژوهش در بررسی از نظر اسکیزوفرنیا بر مبنای معیارهای کلینیکی و DSM IV مورد تایید قرار گرفته و نیز توان پاسخ به پرسشنامه مربوطه را داشتند، وارد مطالعه می‌شدند. پس از ارایه توضیحات و اخذ رضایت از بیماران و یا همراهان آن‌ها، نخست بیمار مجددًا با مصاحبه‌ی نیمه سازمان یافته بر اساس DSM IV مورد ارزیابی مجدد قرار گرفته و وجود اسکیزوفرنیا مسجل می‌شد و سپس بیماران از طریق آزمون PANSS که اعتبار آزمون براساس تحقیقات قبلی تایید شده و پایابی قابل قبولی در مطالعه بالینی پسنداد که این درد است مورد

Yale-Brown-Obcessive-Scale

ارزیابی قرار می‌گرفتند. PANSS به منظور بررسی تیپ شناختی و بررسی فرآیند اسکیزوفرنیا ایجاد شد و استاندارد شده و دارای ۳۰ عنوان و هفت نوع نقطه‌ی ارزیابی می‌باشد (۶،۵). پس بیماران از نظر بیماری وسوس به صورت کلینیکی ارزیابی شده و شدت وسوس بر اساس پرسشنامه Y-BOCS که دارای اعتبار و پایابی بالای می‌باشد مورد سنجش قرار گرفتند. Y-BOCS دارای پنج بخش جهت بررسی معیارهای افکار وسوسی و پنج بخش به منظور معیارهای اعمال اجباری می‌باشد. بر طبق نمرات کسب شده از آزمون فوق افراد به پنج گروه خیلی شدید، شدید، متوسط، خفیف و تحت بالینی تقسیم شدند. وضعیت اسکیزوفرنیا، علایم وسوس و اجبار بـه همراه خصوصیات سن و جنس دریک فرم اطلاعات ثبت شد. داده‌های فرم اطلاعاتی طبقه‌بندی، استخراج و با استفاده از نرم افزار آماری SPSS 9 و Minitab 10 با استفاده از تست‌های آماری توصیفی و تحلیلی (کای دو) ارزیابی شدند. شیوع علایم وسوس و اجبار در نمونه‌ها تعیین و میزان واقعی آن با احتمال ۹۵ درصد در جامعه برآورد گردید.

یافته‌ها

از ۸۰ فرد مبتلا به اسکیزوفرنیا، ۶۸ نفر مرد (۸۵ درصد) و ۱۲ نفر زن (۱۵ درصد) بودند. سن نمونه‌های مورد بررسی $10/5 \pm 3/2$ سال و از

مطالعه حدود ۲۵ درصد بوده است. افرادی که دارای علایم اسکیزوفرنی و OCD بوده‌اند، در آزمون معیار وسوس و اجبار یل - براون (Y-BOCS) و GAF hollingshead نمرات به مرتب بالاتری به دست آورده‌اند. به علاوه یک کاهش بازز در علایم منفسی در PANSS و یک تمایل به افزایش علایم پارکینسونی در مقایسه با افرادی که فقط اسکیزوفرنی داشته‌اند، مشاهده گردید که این یافته‌ها به نفع تفاوت بالینی و دموگرافیک بیماران مبتلا به اسکیزوفرنی و OCD در مقابل بیماران مبتلا به اسکیزوفرنی به تنها می‌باشد (۲،۱). ارتباط بین OCD و اسکیزوفرنی مبهم باقی مانده است (۳). بعضی از یافته‌ها به نفع داده‌های بالینی پیشین (که OCD و اسکیزوفرنی همیشه اختلالات دو تکه‌ای بوده)، نیستند و معتقدند که ممکن است این دو بیماری در ارتباط با هم باشند (۳).

مقالات تكميلي گزارش نموده‌اند که علایم OCD ممکن است در افراد با اسکیزوفرنی به مرتب بيشتر از گزارشات قبلی باشد. در تحقيقي از ۱۶۳ بیمار بستری با علایم تشخيصی اسکیزوفرنی (بر مبنای DSM III) درود (۱۲/۹) درصد علایم OCD را داشتند. در پژوهش دیگری (۱۹۹۵) محققین در ۲۷ نفر از ۱۰۲ بیمار دارای اسکیزوفرنی (۲۶/۵ درصد) علایم فوق را یافته‌اند. در مطالعات جديديتر دامنه‌ی علایم از ۷/۵ تا ۴۶ درصد متغير بوده است (۳).

برخی از مهمترین سؤالات در اين زمينه عبارتند از :

- ۱- آيا در مبتليان به اسکیزوفرنیا علایم وسوس و اجبار وجود دارد؟
- ۲- در صورت وجود، چند درصد از افراد مبتلا هستند؟
- ۳- تفاوت بين افراد دارای علایم وسوس و اجبار با افراد فاقد علایم در چيست؟

در بررسی‌های پیشین، تناقض برای پاسخ سؤالات مذکور وجود دارد. برخی بررسی‌ها نشان دهنده این همراهی (۲،۱) و بعضی عدم همراهی را گزارش نموده‌اند (۳). با توجه به اين تناقض و بتوجه به شیوع اسکیزوفرنی، وسوس و اجبار و عدم اطلاع از وضعیت آن در کشور و به منظور تعیین شیوع علایم وسوس و اجبار این تحقيقي بر روی مبتليان به اسکیزوفرنی مراجعه کننده به بیمارستان شهید دکتر بهشتی کرمان در سال ۱۳۸۲ انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

تحقيقي به روش مقطعی انجام گرفت. تعداد ۸۰ بیمار که دارای تشخيص اسکیزوفرنی بودند، مورد مطالعه قرار گرفتند. نمونه‌گیری به روش متوالی و از بين بیماران مراجعه کننده به بیمارستان شهید دکتر بهشتی کرمان در يك دوره‌ی ۹ ماهه در سال ۱۳۸۲ انجام گرفت. بیماران مورد

* اعداد داخل پرانتز بیان گر درصد می‌باشد.
 چنان‌چه در جدول (۲) مشاهده می‌شود ۶۰ درصد از بیمارانی که دارای وسوسات و اجبار بودند و ۲۶/۱ درصد (۱۷ نفر) از افراد فاقد علایم وسوسات کمتر از ۳۰ سال سن داشتند که این اختلاف معنی‌دار بود ($P=0.05$). افراد اسکیزوفرنیای دارای وسوسات ۱/۹ برابر بیشتر از افراد اسکیزوفرن فاقد وسوسات در گروه سنی کمتر از ۳۰ سال قرار داشتند ($O.R=1.9$).

جدول ۲ - توزیع بیماران اسکیزوفرنیا با و بدون علایم وسوسات و اجبار به تفکیک سن، کرمان ۱۳۹۲

سن	نسبت داشته	نداشته	وسوسات و اجبار
۱/۹	۶(۴۰)	۴۸(۷۳/۹)*	۳۰ سال و بیشتر
۹(۶۰)	۱۷(۲۶/۱)	۱/۲۰ ل	کمتر از ۳۰ سال

* اعداد داخل پرانتز بیان گر درصد می‌باشد.

بحث

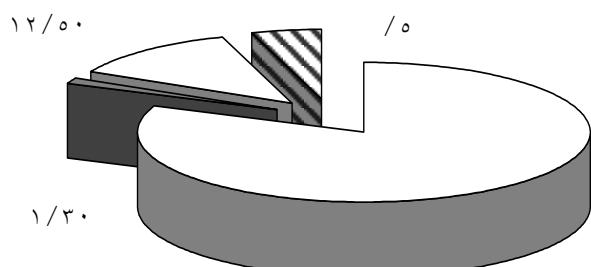
در تحقیق انجام شده، شیوع کلی مبتلایان به اسکیزوفرنیا که دارای علایم وسوسات و اجبار می‌باشند به میزان ۱۸/۸ درصد برآورد شد که فراوانی انواع شدید، متوسط و خفیف به ترتیب ۵، ۱۲/۵ و ۱/۳ درصد بود و مواردی از ابتلا به علایم وسوسات و اجبار خیلی شدید مشاهده نشد. در یک تحقیق مشابه که روی ۸۰ فرد غیرمبتلا به اسکیزوفرنیا و به طور همزمان در کرمان انجام شد، ۶۵ درصد افراد دارای وضعیت تحت بالینی (سالم) بودند، ۱۰ درصد افراد به نوع خفیف، ۲۰ درصد به نوع متوسط و ۵ درصد به نوع شدید علایم وسوسات و اجبار مبتلا بودند (۷). با توجه به یافته‌های فوق علایم وسوسات و اجبار در مبتلایان به اسکیزوفرنیا نسبت به افراد سالم کمتر بود، به طوری که در افراد مبتلا به اسکیزوفرنیا بیش از ۸۱ درصد و در گروه غیر مبتلا ۶۵ درصد افراد در وضعیت تحت بالینی قرار داشتند (۷).

یافته‌های فوق در راستای برخی مطالعات طی سال‌های ۱۹۸۶ تا ۱۹۹۵ در ارتباط با شیوع وسوسات و اجبار در بیماران اسکیزوفرنیا می‌باشد (۸) در حالی که با تایج مطالعات تیبو و همکاران (۲۰۰۰) هم خوانی ندارد (۱). به عبارت دیگر پژوهش نشان دهنده عدم افزایش امکان بروز علایم وسوسات و اجبار نسبت به جمعیت سالم در بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا بود.

°Odds Ratio

حداقل ۱۶ سال تا حداقل ۶۷ سال بود. بیشترین فراوانی اسکیزوفرنی مربوط به گروه سنی ۳۰ تا ۴۰ سال به میزان ۳۲/۵ درصد و گروه سنی ۲۰ تا ۳۰ سال به میزان ۲۸/۸ درصد بود. به عبارت دیگر ۶۱/۲ درصد بیماران مبتلا به اسکیزوفرنی در سنین ۲۰ تا ۴۰ سال قرار داشتند. توزیع نمونه‌ها بر حسب وضعیت وسوسات و اجبار در نمودار (۱) ارایه گردیده و نشان می‌دهد که مواردی از علایم خیلی شدید در بیماران مورد مطالعه وجود نداشته است

شدید ■ متوسط □ خفیف ■ تحت بالینی □

نمودار ۱ - توزیع ۱۰ بیمار مبتلا به اسکیزوفرنیا بر حسب علایم وسوسات و اجبار، کرمان سال ۱۳۹۲

و بیش از ۸۱/۲ درصد آن‌ها (۶۵ نفر) در گروه تحت بالینی قرار داشته‌اند (نمودار ۱).

به این ترتیب ۱۸/۷ درصد از افراد مبتلا به اسکیزوفرنی (۱۵ نفر) دارای علایم خفیف، متوسط تا شدید وسوسات و اجبار بودند و میزان واقعی علایم وسوسات و اجبار در افراد مبتلا به اسکیزوفرنی با احتمال ۹۵ درصد از حداقل ۱۰/۱ تا ۲۷/۲ درصد در جامعه برآورد می‌گردد ($P=0.05$). توزیع بیماران اسکیزوفرن بر حسب وجود علایم وسوسات و اجبار به تفکیک جنس در جدول (۱) ارایه شده است و نشان می‌دهد که ۸۶/۷ درصد (۱۳ نفر) از افراد دارای وسوسات و اجبار مرد و هم‌جنین ۸۴/۶ درصد (۵۵ نفر) از بیماران فاقد وسوسات و اجبار مرد بودند و این اختلاف به لحاظ آماری معنی‌دار نبود ($P<0.9$).

جدول ۱ - توزیع بیماران اسکیزوفرنیا با و بدون علایم وسوسات و اجبار به تفکیک جنس، کرمان ۱۳۹۲

جنس	نداشته	داشته	وسوسات و اجبار
زن	۱۰(۱۵/۴)*	۲(۱۳/۳)	
مرد	۵۵(۸۴/۶)	۱۳(۸۶/۷)	

(۲۰۰۲) بود(۱۱) که می‌تواند نشان دهنده‌ی جدایی ارتباط علایم وسوس و اجبار در بیماران مبتلا به اسکیزوفرنی و وسوس از سیر علایم مشهود اسکیزوفرنیا باشد. البته با توجه به این که برخی از مبتلایان به فرم مزمن اسکیزوفرنیا (که توان پاسخ‌گویی به سوالات را نداشتند) به ناچار از گروه مورد مطالعه حذف شدند که عمدتاً افراد با علایم منفی می‌باشند، این امر می‌تواند در ارزیابی کلی مطالعه محدودیت‌هایی را ایجاد نماید. انجام مطالعات بیشتر توصیه‌می‌گردد.

تشکر و قدردانی

به این وسیله از همراهی ارزشمند جناب آقای دکتر علی‌رضا غفاری نژاد، آقای علی عظیمی و تمامی کارکنان بیمارستان شهید دکتر بهشتی کرمان تشکر و قدردانی می‌گردد.

باید توجه داشت که علت بیماری اسکیزوفرنیا هنوز ناشناخته بوده، نظریات اساسی در توجیه علت بیماری بین فاکتورهای ژنی، عوامل عصبی ایمنی ویروسی^۶ و عوارض حین حاملگی و تولد نظری نرسیدن اکسیزن کافی به مغز (هیپوکسی) یا ضایعات ناشی از سوم عصبی (نورتوکسین) (۸) در نوسان است. در مدل استرس دیاتز، تلفیقی از عوامل زیستی، روانی، اجتماعی و محیطی ارایه شده و هرکس ممکن است آسیب پذیری خاصی داشته باشد (۸). به نظر می‌رسد همین ابهام در پاتوفیزیولوژی بیماری، سبب ابهام در چرایی بروز علایم، نوع علایم، تفاوت‌ها و شباهت‌ها در بیماران مختلف و نیز تفاوت در بروز علایم نروتیک و به صورت همراهی با سایر اختلالات روان‌پزشکی در چنین بیمارانی می‌گردد. این که چرا یک بیمار اسکیزوفرن دارای علایمی چون وسوس و اجبار می‌گردد و یا چرا احتمال این فرآیند در مطالعه‌ای دیگر کمتر مطرح می‌شود، همان قدر مبهم و پیچیده است که که ذات این بیماری آن را در هاله‌ای از ابهام فرو برده است. از طرفی دیگر وقتی به نشانگان وسوس و اجبار به عنوان یک بیماری می‌نگریم با یک ابهام متقابل مواجه هستیم به طوری که چرایی شکل‌گیری این علایم نیز با بی‌پاسخی‌های فراوانی رودررو است. به طور کلی OCD و اسکیزوفرنیا دو بیماری مجزا هستند که در بررسی‌های اپی‌دمیولوژیکال، یک بروز در طول عمر^۷ استاندارد با میزان ۱ تا ۱/۵ درصد برای اسکیزوفرنیا و ۲ تا ۳ درصد برای OCD دیده می‌شود و هنوز یک واریاسیون وسیع در بین مطالعات هم‌زمان این دو بیماری وجود دارد (۱۰,۹,۵) که طبیعتاً مطالعات وسیع‌تر جهت حصول به نتایج دقیق‌تر را ضروری می‌سازد. هم‌چنین تحقیق نشان داد که تفاوت جنسی در افراد اسکیزوفرن با و بدون وسوس وجود نداشته اما احتمال بروز وسوس در افراد اسکیزوفرن بیشتر است. به نظر می‌رسد چنین یافته‌هایی بتواند زمینه را برای این سؤال که آیا زمینه‌های مشترک باعث بروز چنین بیماری‌هایی می‌گردد و یا زمینه خاصی انسان را جهت بروز فرآیندهای نروتیک و سایکوتیک آماده می‌سازد، هموار نماید. در هر حال ذهن پویای بشری می‌بایستی هم‌چنان با کسب تجربیات بیشتر و تحقیقات گستره‌تر در جهت کشف علل مطرح شده و ثبت داده‌های نوین گام بردارد. در تحلیلهای آماری انجام شده ارتباط معنی‌داری بین نمرات به دست آمده از آزمون Y-BOCS و نیز بین درجات وسوس بر مبنای معیار Y-BOCS با علایم مثبت و منفی اسکیزوفرنی در تقسیم‌بندی کرو به دست نیامد. بنابراین نمی‌توان ارتباطی بین نوع بیماری اسکیزوفرنی و شیوع وسوس و اجبار قابل شد. یافته‌ی فوق مطابق با مطالعات پویروسکی و همکاران

^۶ Neuroimmunovirology

^۷ Life time incidence

منابع

- 1 – Tibb P. Obsessive -compulsive disorder in sch. *J Psychiatr Res* 2000; 34:139-46.
- 2 – Kay SR, Opler LA, Fiszbein A. *PANSS Manual*. 2ed. USA: Multi Health Sys INC; 1992; 1:1-58.
- 3- Proto L. A profile of Obsessive – compulsive symptoms in sch. *Schizophr Res* 1997; 24:20-8.
- 4 – Norquist GS. *Schizophrenia Epidemiology in Comprehensive*. in: Sadock B, Sadock V (editors). *Text Book of Psychiatry*. USA: LW & W; 2000: 1110-7.
- 5 – Crow TJ. Positive and negative sch, More than one disease process? *Br J Psychiatry* 1980; 280:89-114.
- 6 – Andreasen NC, Olesn S. Negative Vs positive sch. Definition and validation. *Arch of Gen Psychiatry* 1998;39:789-97.
- 7 – قریشی سید ابوالفضل. بررسی علایم وسوسات و تجزیه در بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا و ارتباط آن با علائم مثبت و منفی. پایان نامه دکتری تخصصی، دانشکده پزشکی مهندس افضلی پور کرمان، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، ۱۳۸۲، صفحات ۱۱ تا ۱۵.
- 8 – Tandon R. Electro encephalographic sleep abnormalitis is in sch. Relationship to positive/ negative symptoms and perior neuroleptic tretment. *Arch Gen Psychiatry* 1992; 49: 182-94.
- 9 – Kelly PH. *Schizophr Epidemiol*. in: Sadock B, Sadock V (editors). *Synopsis of Psychiatry*. USA: LW & W, 2003; 471-90.
- 10 – Whitney KA. Comparative neuropsychological function in obsessive compulsive disorder and sch' with and without obsessive-compulsive symptoms. *Schizophr Research* 2003; 38: 52-61.
- 11 – Michael Poyurovsky. Obsessive – compulsive disorder in hospitalized patients with chronic. *J Psychiatr Res* 2002;102: 49-57.